

Η Μεταμόρφωση του Κυρίου και η δική μας (π. Ανδρέας Αγαθοκλέους)

/ [Πεμπτούσία](#)

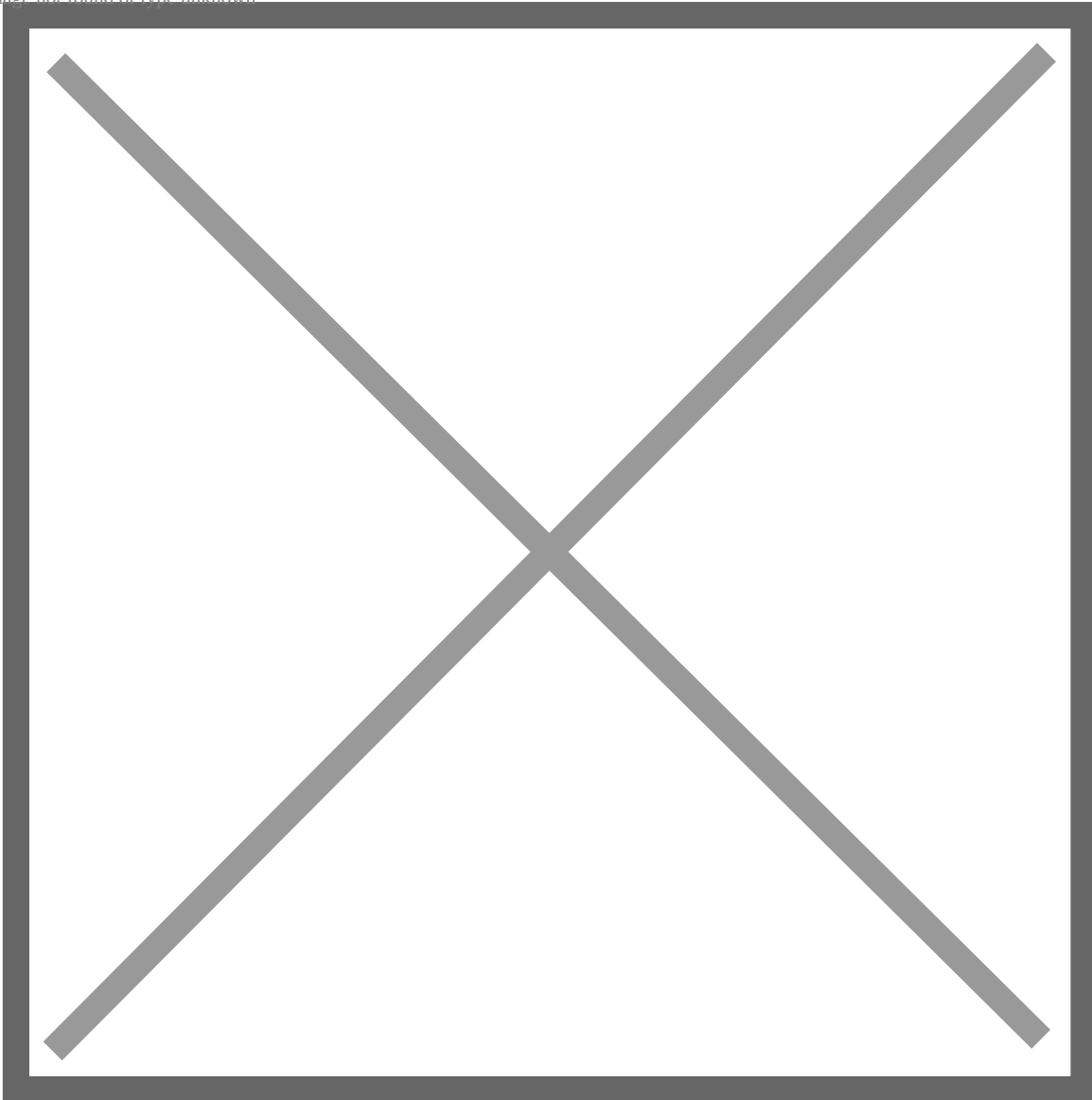

Η Μεταμόρφωση του Χριστού, λίγες μέρες πριν από τη Σταύρωσή Του, μπροστά στους τρεις μαθητές Του, τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, «εις όρος υψηλόν», ήταν βασικά η αποκάλυψη του εαυτού Του ως Θεανθρώπου· και αυτό «καθώς ηδύναντο». Τους αποκαλύπτεται τόσο όσο μπορούσαν ν' αντέξουν την ώρα εκείνη, απλά για να βεβαιωθούν ότι ο Διδάσκαλός τους δεν είναι ένας από τους πολλούς αλλά ο Υιός του Θεού του ζώντος. Μια βεβαιότητα αναγκαία ως προετοιμασία για όσα θα αντίκριζαν μετά από λίγο: να συλλαμβάνεται, να εξευτελίζεται, να μη δείχνει τη δύναμή Του, να πεθαίνει και να ενταφιάζεται ως αποτυχημένος επαναστάτης.

Οι άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας μας δεν τοποθέτησαν τη γιορτή της Μεταμόρφωσης πριν τη Μεγάλη Εβδομάδα, την περίοδο της Σαρακοστής, για να της δώσουν τη σημασία που της αρμόζει – μια και η Σαρακοστή έχει πένθιμο χαρακτήρα. Γι' αυτό θέσπισαν να γιορτάζεται πανηγυρικά 40 μέρες πριν την

Ύψωση του Τιμίου Σταυρού, στις 14 Σεπτεμβρίου, μέρα που θυμίζει Μεγάλη Παρασκευή.

Image not found or type unknown

Όπως όλες οι γιορτές που αναφέρονται στη ζωή του Χριστού έχουν αναφορά στη ζωή των ανθρώπων – αφού καλούμαστε να τον μιμηθούμε, ώστε να γίνουμε και εμείς θεοί κατά χάρη – έτσι και η Μεταμόρφωση μάς αφορά:

– Ο Χριστιανός δεν ζει με βάση το Ευαγγέλιο για να γίνει «καλός χριστιανός», που εφαρμόζει δηλαδή το «νόμο του Ευαγγελίου» και αυτοδικαιώνεται, αλλά για να ενωθεί με το Χριστό. Το Ευαγγέλιο βασικά σ’ αυτό σκοπεύει. Η ένωση με το Χριστό γίνεται όχι ηθικά ή συναισθηματικά αλλά πραγματικά, υπαρξιακά. Με τη Χάρη του Θεού, την άσκηση και τα Μυστήρια της Εκκλησίας, η ψυχή και το σώμα αγιάζεται. Αυτό που βλέπουμε στους αγίους. Ο άγιος είναι άνθρωπος που το Πνεύμα το άγιο κατοικεί μέσα του. Ο ηθικός ή «καλός χριστιανός» μόνο, έχει διαφορά με τον άγιο.

- Η μεταμόρφωση του ανθρώπου από την πτώση στην ανάστασή του, από τα πάθη στην ελευθερία, από το σκοτάδι στο φως του Χριστού, δεν είναι αποτέλεσμα της θελήσεως και της προσπάθειάς του, αλλά της Χάριτος του Θεού που έρχεται όταν συντριβεί η καρδιά από την έπαρση. Κανένας ταπεινός δεν είναι στην κόλαση και κανένας υπερήφανος στον παράδεισο.

- Οι δοκιμασίες της ζωής, ο πόνος και το δάκρυ, ως φάρμακα ενεργούν στην ύπαρξή μας και τη μεταμορφώνουν. Γιατί οδηγούν στη μετάνοια, στην ταπείνωση, όταν βέβαια, ο άνθρωπος αφεθεί στα χέρια του Θεού της ταπείνωσης και της Αγάπης.

- Η εμπειρία της παρουσίας του Χριστού, ως εσωτερικό βίωμα της Αγάπης Του, γίνεται σε δεδομένη στιγμή που Εκείνος γνωρίζει για τον καθένα. Τότε κατανοείς τη χαρά και την ευτυχία που έζησαν στο Θαβώρ οι τρεις μαθητές ώστε να πουν: «Κύριε, είναι ωραία να μείνουμε εδώ!» Τότε κατανοείς τη χαρά και την ευτυχία που ζει κανείς κοντά στο Χριστό, ακόμα και μέσα από μεγάλες δοκιμασίες και μεγάλο πόνο, ώστε να λέει: «ο Θεός αγάπη εστί».

- Τέλος, η μεταμόρφωση του Κυρίου παραπέμπει στη μεταμόρφωση του σύμπαντος κόσμου κατά τη Δευτέρα παρουσία Του, όπου «καινούς ουρανούς και καινή γη περιμένουμε, σύμφωνα με την υπόσχεσή Του. Να γιατί δεν αξίζει να απολυτοποιούμε ούτε τις χαρές ούτε τις θλίψεις του κόσμου τούτου. Όλα παρόνται. Αυτός που μένει εις αιώνας είναι ο Κύριος του ουρανού και της γης· και μαζί Του και εσύ , και εγώ και όλοι «ίνα πάντες εν ώσιν».